

føres saaledes, at Statteindtægten af Jordbrug blev bestattet mindre end anden Statteindtægt. Hertil har jeg ikke kunnet slutte mig.

Forslaget indeholder dernæst Regler om Stattepligten Stattepligten til Kommunerne grunder sig for det første paa de fysiske Personers Ophold i Kommunen, dernæst paa Aktieselskabers og andre Selskabers Erhvervsvirksomhed i Kommunen og, for saa vidt det er udenlandste Selskaber, paa den Omstændighed, at de bestidde fast Ejendom i Kommunen. For juridiske Personers Vedkommende grunder den sig paa Erhverv i Kommunerne eller paa det Forhold, at de eje fast Ejendom i vedkommende Kommune, og endelig for fysiske Personer, som bo i Udlandet, paa de samme Forhold. Hvad Stattepligten ifølge Opholdet angaar, har jeg i Forslaget optaget den Bestemmelse, der nu ifølge Landkommunallovens § 21 og Købstadkommunallovens § 20 gælder for alle Kommuner her i Landet, altsaa Bestemmelsen om 4 Maaneders Ophold og tillige Bestemmelsen om Fordeling af Stattebidraget i Tilfælde af samtidigt Ophold i flere Kommuner. Med Hensyn til det sidste Punkt har jeg ment det rigtigt at fastholde den nugældende Regel. Folketinget havde foresøgt at give en mere udførlig Regel om dette Forhold, en Regel, der dog nærmest havde de saakaldte Landliggerkommuner for Øje. Jeg tror ikke, at den Regel som saaledes kom frem, var brugelig. Jeg tror hellere, man bør blive ved den nugældende, saaledes som det har sættnet sig i Praksis. — For Aktieselskaber og ligestillede Selskabers Vedkommende har jeg her foreslaaet, at det Bidrag, som disse Selskaber skulle yde i Stat af deres Nettoindtægt, skulde fastsættes til 2 Procent. Jeg skal herved særlig henvise til, hvad jeg herom har udtalt i det høje Ting ved første Behandling af Lovforslaget om den personlige Kommunestkat forrige Aar. — For saa vidt angaar Stattepligten for juridiske Personer havde Folketinget ment, at denne tillige kunde begrundes paa det Forhold, at Stiftelser og deslige ejede Tiender, Jordstykke og Arvefæsteafgifter af Jord, som laa i en anden Kommune. Jeg tror ikke, at dette Forhold med Føje kan siges at være Grundlaget for den kommunale Beskatning. Der stiftes herigennem ingen som helst Forbindelse mellem den tiendeberettigede og den Kommune, hvorfra Tienden hentes, i ethvert Tilfælde ikke nogen som helst Forbindelse, som kan siges at være en kommunal Forbindelse. — Som jeg sagde, grunder den fysiske Personers Stattepligt sig paa det fysiske Ophold i Kommunen; men naar en saadan fysisk Person uden for sin Opholds-

kommune udøver Erhverv, opstaar der Spørgsmaal om, hvorledes der da skal forholdes dermed. Der har jeg ment at maatte fastholde, at dette Forhold — Erhvervsudøvelse — ikke begrunder nogen Stattepligt til Næringskommunen, men at man ikke kan komme videre end at paastaa en Ret for Næringskommunen til at faa Del i det Stattebidrag, som den paagældende har svaret til sin Opholdskommune. Det, der altsaa her er Spørgsmaal om, er den mellemkommunale Fordeling af Stattebidraget, ikke om en egentlig kommunal Stattepligt. Det er det samme Standpunkt, som Regeringsforslaget indtog forrige Aar, og som ligeledes Folketinget stillede sig paa. Derimod mente Folketinget, at den mellemkommunale Fordeling af Stattebidraget skulde kunne grundes ogsaa paa det Forhold, som jeg nys nævnte, nemlig at en Person oppebar Tiende, Jordstykke eller Arvefæste — Afgifter fra Kommunen; men det har jeg som sagt ikke kunnet slutte mig til.

Det Afslut, som angaar Bygningsstylden, vil være for det høje Ting et nyt Emne. Her er det Tanken, at den sognekommunale Digning paa Hartkornet skulde udvides til at omfatte Bærdien af de i Kommunen værende Bygninger efter de i Lovforslaget angivne Regler, nemlig saaledes, at Bygningernes Statteværdi som Regel faldt sammen med Assuranceværdien, men at saa vel Kommunen som den Stattepligtige havde Adgang til at faa Statteværdien ansat ved særlig Vurdering. Naar Statteværdien er bestemt, omsættes denne til Hartkorn ved, at Statteværdiens Beløb divideres med 7,000, og noget underligt Tal, som imidlertid hænger sammen med Hartkornbestatningen. Fra det Hartkornsbetøb, som saaledes udkommer, bliver at drage det Hartkorn, der hvilede paa Grunden, og Resten udgør saa Ejendommens Bygningsstykke. Dog vil der uden Hensyn til denne Beregnings Foretagelse fra Statteværdien af Bygningerne være at fradrage et Beløb af 1,000 Kr., idet man derved vil opnaa at faa Frihed for Bygninger, for Husmandslobber og deslige. I Folketinget blev der indvendt mod denne ny Bestaatning, at den greb for voldsomt ind i de bestaaende Forhold, og i den Anledning — idet jeg i øvrigt maa erkende Rigtigheden af, hvad der saaledes kom frem — har jeg nu foreslaaet, at der skal hengaa et Tidrum af 12 Aar, inden den ny Bestaatning træder fuldt i Virksomhed. I de første 4 Aar af denne Periode skulde Bygningsstylden kun komme i Betragtning med en Tjeredel af sit Beløb, i de næste 4 Aar med Halvdelen, endelig i de sidste 4 Aar med Trejerdedelen. Der bliver herved dannet en Overgangstid, inden